

BEWAAR HET PAND

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen
verschijnt eens in de veertien dagen

KOMMISSIE VAN REDAKTIE :

Ds. G. Blom, Meerkkerk; Ds. H. C. van der Ent, Katwijk aan Zee; Ds. R. Kok, Soest; Ds. H. van Leeuwen, Elburg; Ds. D. Slagboom, Barendrecht; Ds. M. C. Tanis, Sliedrecht - Centrum; J. van Heeren, Sliedrecht - Centrum en Joh. van der Lee, Alphen aan den Rijn.

RADAKTIE :

Ds. G. Blom, Prinses Marijkeweg 13,
Meerkkerk. Telefoon 01837 - 357

ADMINISTRATIE :

Joh. van der Lee, Kwartelstraat 74, Alphen aan Rijn, telefoon 01720 - 73814, postrekening 70.43.50, t.n.v. de administrateur van „Bewaar het Pand” te Alphen aan den Rijn.
Abonnementsprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 5 dollar per jaar. Advertenties f 0,20 per mm. Bij kontrakt korting.

MEDITATIE

Onvergetelijke smart

„Gaaf het ulieden niet aan, gij allen die over weg gaat? Schouwt het aan en ziet, of er een smart zij gelijk mijn smart, die mij aangedaan is, waarmede de Heere mij bedroefd heeft ten dage der hittigheid Zijns toorns . . .”

Klaagliederen 1 : 12.

Groot is de ellende, die over Jeruzalem gekomen is. Van de heerlijkheid van stad en tempel is niets overgebleven. Puinhopen en naakte stompen zijn er voor in de plaats gekomen. Tot voor kort was zij een volkrijke stad. Thans is zij eenzaam en verlaten. Haar inwoners zijn immers door de vijanden weggevoerd in ballingschap. Van een geweldige hoogte is zij naar beneden gevallen en diep vernederd.

‘t Is aan Jeremia, de profeet, niet voorbijgegaan. Hij heeft de vernedering van Sion gevoeld en is met smart vervuld over wat er van haar is overgebleven. Bovenal heeft hij het doorleefd, waarom deze ellende over Jeruzalem gekomen is. Hij is geen gehuurde klager, die wel klaagt over de ellende van een ander, maar er uiteindelijk niet mee bewogen is. Hij beleeft zijn klacht in waarheid voor het aangezicht des Heeren.

Maar hier is hij de tolk van Sion zelf. Ontzettend is haar lijden. Niet-uit-te-spreken in woorden: . . . „is er een smart gelijk mijn smart”. Zó laat hij haar spreken om het weergaloze van haar lijden tot uitdrukking te brengen. Maar dan in de erkenning van des Heeren doen. Uiteindelijk zijn het niet de vijanden geweest, die al deze jammer over haar gebracht hebben. Zij zijn slechts instrumenten geweest in de straffende hand des Heeren. En op de puinhopen klinkt haar klacht, dat haar smart groot is, dat Zijn Goddelijke hand haar bezocht heeft vanwege haar zonden.

Hoor nu hoe zij een roepstem van haar lijden laat uitgaan! Tekenend wordt het door de dichter naar voren gebracht: „gaaf het ulieden niet aan, gij allen, die over weg gaat? Schouwt het aan en ziet . . .” Een eenvoudig is hier het beeld. We hebben te denken aan mensen, die de getroffen stad voorbijgaan en die hun weg op deze ellende richten. Sion spreekt tot hen. Eerst heeft zij in het voorgaande vers zich tot de Heere gericht, met een gebed: „zie, Heere en aanschouw, dat ik onwaardig geworden ben”. Nu gaat zij de voorbijgaande mensen toespreken.

De één gaat spottend voorbij met leedvermaak over haar lijden. De ander gaat onverschillig voorbij en heeft nauwelijks oog voor haar ontzettende smart. Weer een ander laat misschien even het oog op haar ongelukkige toestand vallen, maar kort duurt de tijd van medelijden en heel spoedig gaat hij weer over tot zijn gedachten en leven.

Indringend klinkt daartegenover de roepstem : gaaf het ulieden niet aan? Heeft het u dan niets te zeggen? ‘t Is alsof hier de dichter wil zeggen: „denkt er toch om, het lijden van Sion heeft voor u ook betekenis!” Dat lijden spreekt van ‘s Heeren toorn en, wat haar overkomen is, kan zo spoedig werkelijkheid voor anderen zijn.

En tóch . . . deze klacht, door Jeremia vertolkt, wordt niet ten volle in Sion vervuld. Hier is profetie van de lijdende Christus. Sion klaagt over nameloos lijden, maar God verstoot Zijn ware Sion niet geheel en al. Zij komt in Zijn toorn nog niet om en zij wordt uitgedreven tot het gebed om ontferming, dat Hij op Zijn tijd verhoren zal. Hoe kan dat? Wel omdat in haar lijden God haar spaart terwille van Hem, Die dit alles in volle maat vervult. De lijdende Borg heeft deze klacht tot de Zijne gemaakt, toen Hij in geheel enig en plaatsbekledend lijden de zonde van Zijn volk gedragen heeft. Niet de boetedoening van Sion is de grond van de uitkomst van Sion. De grond voor haar geestelijk herstel ligt in Zijn Borgtochtelijk lijden voor haar. Dan gaat de lijdende Heere Jezus gestalte krijgen in deze ontroerende klacht in Sions ellende. Ja de schoonheid van Hem breekt hier door voor Gods Kerk . . .

Is er een smart als Zijn smart? Lijden zonder weerga is het voor Hem geweest. Jesaja 53 noemt Hem de Man van smarten. Zijn gehele leven heeft in het teken van de smart gestaan. Wendend gaat Hij onder het Hosannageroep van de schare Jeruzalem binnen. Telkens weer moet Hij borgtochtelijke smarten lijden. Is er een smart als Zijn smart, als Hij in Gethsémané kruipt als een worm en geen man?

Is er een smart als Zijn smart, als Hij aan Golgotha's kruishout hangt en zelfs het laatste straaltje van de gunst van Zijn Vader Hem onthouden wordt?

Geen tranen hier beneden, zelfs geen smart van Gods kinderen zijn daarbij te vergelijken. Zijn smart is ook zo onvergankelijk daarin, dat Hij in al Zijn lijden wist: ‘t is de toorn Gods over de zonden van een volk, dat vol van vijandschap van nature is. Hij zag Zijn Vader in dat lijden, die Hem liet drinken uit de drinkbeker, die door de schuld van dat volk gevuld was. En de dag van de hittigheid van Zijn toorn is op Hem afgekomen, ja Hij heeft die dag doorleefd en doorworsteld op geheel enige wijze.

Wat kracht krijgt de roepstem bij Zijn lijden: „gaaf het ulieden niet aan, gij allen, die over weg gaat?” In de prediking van de lijdende Christus wordt Zijn nameloos lijden voorgesteld. Ontzettend wordt het getoond, hoe vreselijk de zonde is en het oordeel, dat rechtvaardig op die zonde moet komen. Zeldzaam spreekt de liefde Gods, Die Zijn Zoon overgaf terwille van de Zijnen in zo verschrikkelijk lijden.

Tegen het einde van de lijdensstijd dringt hier de vraag: gaaf het ulieden niet aan? Hebt ge er in ‘t geheel niet bij stilgestaan? Nog niet bij ontdekkend licht des Heiligen Geestes uzelf leren kennen, en van uzelf leren walgen om wenend voor God deze Borg nodig te krijgen? Of misschien zijt ge wel ontroerd geweest, diep ontroerd zelfs, over zoveel lijden, maar dan toch niet wegens uw schuld en zonder uitgangen naar de Heere?

Weet toch dit: die nameloze smart zal tegen ieder getuigen, die slechts voorbijgaat zonder meer. Dan zult gij blijven onder de toorn van God. En zo welnemend klinken de roepstemmen u nog toe, om in dezen lijdenden Borg het leven nog te zoeken, eer het voor eeuwig te laat is. Bij hem is plaats voor die geen raad weten met hun zonde. Zoek het dan bij den Heere om in de school van de Heilige Geest onderwezen te wor-

VAN DE ADMINISTRATIE

Wie kan mij helpen aan de volgende adressen? Mej. A. Tavenier, Achterweg 9, Lisse, Mevr. Boer-Nederveen, Parallelweg 28, Giessendam-Hardinxveld. L. Vlietstra, Bloklandweg 46, Noodse Schut, post Nieuweroord. Deze adressen werden door de P.T.T. retour gezonden met de mededeling: vertrokken. Bij voorbaat mijn dank. Als u dit mag lezen is de Ontmoetingsdag in zicht. Heeft U al voorbereidingen gemaakt daarheen te gaan, o.a. door anderen op te wekken ook te gaan? Ook voor de Administratie zijn deze dagen zeer belangrijk, waarom wij U van harte tot bezoek opwekken. Ook ditmaal mogen wij weer een mooi bedrag extra ontvangen vermelden, n.l. f 301,80, w.o. een gift van de kerkeraad van Dordrecht (C.) welke op huisbezoek door de kerkeraad was ontvangen. Hartelijk dank voor dit alles. Een 5-tal nieuwe abonnees mochten wij weer noteren, waar wij aan toevoegen, dat 4 abonnees ons door de dood ontvielen. Zegt ons dat niet, dat wij hier geen blijvende stad hebben? En zijn wij al ware zoekers van dat goed, dat nimmermeer vergaat? Een vraag die voor ons persoonlijk zeer belangrijk is. Adm. adres: „Bewaar het Pand”, Kwartelstraat 74, Alphen aan den Rijn. Giro 70.43.50.

v .d. L.

den, Hij wil het leren om als een nooddriftige in Hem behoudenis te vinden.

Dan is er een volk, dat dit nameloos lijden zó aangaat, dat zij er hun eeuwige verlossing in mogen aanschouwen. Vrucht is dat van het werk van boven in hun leven. Zo groot is hun schuld, dat er van hun zijde geen weg meer is. Zo zwaar het oordeel, dat er geen ontkomen meer is. Maar hoe klinkt dan de schoonheid van deze Borg voor hun zielen!

Weet u wat er dan overblijft voor Gods gunstgenoten? Alleen aanbidding: schouwt het aan en ziet, of er een liefde is als Zijne liefde! Dan zouden ze het wel wensen, dat ieder die liefde kennen mocht. Door die liefde zonder weerga is de dag van de hittigheid van Gods toorn veranderd tot het uitzicht op het eeuwige leven.

D. Slagboom

DS. H. VAN LEEUWEN

Ons redactielid Ds. Van Leeuwen ligt met een longontsteking in een ziekenhuis te Zwolle. De laatste berichten zijn van gunstige aard. We hopen van harte, dat de Heere het ook verder welmaakt en dat Hij onze zieke doet delen in Zijn nabijheid.

Door deze ziekte is het Ds. Van Leeuwen uiteraard niet mogelijk artikelen voor ons blad te schrijven. Evenmin kan hij de eerste tijd (s)preekbeurten vervullen. Men neme daar goede nota van.

B.

Het Profetische Woord

„En Ik zal vijandschap zetten tussen u en deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar zaad; datzelve zal u de kop vermorzelen, en gij zult het de verzenen vermorzelen.”

Genesis 3 : 15

De Heere spreekt in dit profetische Woord van Zijn „Ik zal”, en dat is :

- 1e. Tot vernieuwing door Hem
- 2e. Tot verbinding aan Hem,
- 3e. Tot verzoening met Hem,
- 4e. Tot verwachting van Hem.

Geliefden!

Al wordt dit tekstwoord schier altijd gebruikt als adventstof, daar de komst van Jezus Christus in het vlees er ons door wordt aangekondigd, zo is deze belofte vanwege haar inhoud, toch ook lijdensstof.

De Schrift is het profetische Woord, dat zeer vast is en daar mag niets van afgedaan of toegedaan worden. „De wet des Heeren is volmaakt, bekerende de ziel, de getuigenis des Heeren is gewis, de slechten wijsheid gevende.” En dan volgt daarop dit woord: „De bevelen des Heeren zijn recht, verblijdende het hart; het gebod des Heeren is zuiver, verlichtende de ogen. De vreze des Heeren is rein, bestaande tot in eeuwigheid, de rechten des Heeren zijn waarheid, tezamen zijn wij rechtvaardig.”

Het moet ons toch wel duidelijk zijn, dat bij het leven vanuit het Woord, altijd met diepe eerbied en innige hoogachting gesproken wordt vanuit Gods Getuigenis dat eeuwig en zeker is.

Het profetische Woord is de kracht van het geloof, de grond der hoop en de bron der liefde. Waarvan wordt afgeweken door het Woord te onderwerpen aan het geredeneer van het menselijk denken. „Want die naar het vlees zijn, bedenken dat des vleses is, maar die naar de Geest zijn, bedenken dat des Geestes is.” Wij hebben altijd weer de Geest der Waarheid nodig om in al de waarheid geleid te worden, opdat wij haar zouden verstaan naar de zin en mening van de Heilige Geest.

In ons tekstverband spreekt de Heere tot de mens die Hij geschapen heeft naar Zijn beeld en gelijkenis. Opdat hij in gehoorzaamheid aan Gods wet, langs de weg van het verbond der werken zou opklimmen in de eeuwige heerlijkheid, om zijn God en Vader eeuwig te loven en te prijzen.

Maar door de ingeving van Satan zijn wij in onze moedwillige ongehoorzaamheid, een puinhoop van ongerechtigheid geworden. Wij hadden ons hart voor het verderf der zonde gesloten moeten houden. Want van buitenaf kon ons hart daarvoor niet geopend worden. Door te luisteren naar de lokstem van Satan, hebben wij de poorten van ons hart geopend voor het verderf der ongerechtigheid. Wat ons deed vluchten voor het aangezicht van de Heere God, om bedekking te zoeken in het midden van het geboomte van de hof.

En toch kwam Hij niet tot ons vanuit Zijn toorn met de vloek die wij ons hadden waardig gemaakt. Maar vanuit Zijn ontfermende en opzoekende liefde, want „de Heere God riep Adam en zeide tot hem: Waar zijt gij?”

Het Goddelijk vragen naar de zondaar, was blijk en bewijs van Zijn nederbuigende goedheid. Hij had als een verterend vuur tot ons kunnen komen, vanwege onze moedwillige ongehoorzaamheid. Maar vanuit de staat des ongeloofs dacht Adam alleen hard van God. Het was vanuit zijn hart een verdenken van God, al sprak Hij tot hem vanuit Zijn verbondsnaam Heere, die vol ontferming is.

Al werd Adam vanuit zijn geweten veroordeeld in zijn naakt staan tegenover de Heere, zo was van daaruit niet de minste boetvaardigheid in hem, al werd zijn overtreding hem voor ogen gesteld. Met de woorden: „De vrouw die Gij mij gegeven hebt, die heeft mij van die boom gegeven, en ik heb gegeten,” kwam de mens de schuld der zonde van zich af te wentelen op de Heere. Als geslachtshoofd en verbondshoofd was met Adam dan ook niet te onderhandelen. Als het van hem afhankelijk geweest was, zijn hart was voor de Heere gesloten gebleven. En de vrouw zocht zich te verontschuldigen met dit woord: „De slang heeft mij bedrogen, en ik heb gegeten.”

En hiermede staat het vast, dat er niets in de mens was overgebleven dat naar de Heere vraagt, noch zoekt in boetvaardigheid des harten. Van des mensen kant is niet de minste verwachting. Zodat alle goede voornemens waarmee de mens zichzelf vleit, op een bittere teleurstelling uitlopen om er bedrogen mee om te komen.

De Heere spreekt dan ook in dit profetische Woord, van Zijn „Ik zal” en dat is:

1e. Tot vernieuwing door Hem

„En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw.” Hier stelt de Heere het „Ik zal” van Zijn ontfermende liefde tegenover de boosheid van des mensen ongerechtigheid. Het zal van één kant moeten komen en dat is van des Heeren kant. Daar is niets in de mens overgeble-

ven dat naar de Heere vraagt, hij is in de staat van het ongeloof en der vijandschap door zijn moedwillige ongehoorzaamheid. En in die vijandschap van zonde en ongeloof heeft hij vijandschap gesloten met Satan, om hem te dienen. Door zijn toevlucht te nemen tot de leugen, heeft de mens een verbond gemaakt met de dood en een verdrag met de hel. En dat, alsof de dood geen dood en de hel geen hel is tot zijn eeuwig verderf. Maar zie, nu daalt de Heere af tot de mens vanuit het Goddelijk „Ik zal” van Zijn ontfermende liefde, om het afkerige zondaarshart te vernieuwen. En hoe is dat nu mogelijk daar de Heere geen gemeenschap kan hebben met de vijandschap van des mensen ongerechtigheid?

Mogelijk is dat vanuit de stilte der eeuwigheid, daar de Zone Gods de borgtocht die daarvoor nodig was, voor Zijn rekening kwam te nemen. En de gerechtigheid die door Hem opgebracht zou worden, werd de mens op grond van recht en gerechtigheid toegerekend in het wezen des geloofs, zodat de liefde Gods werd uitgestort in het hart. En vanuit die liefde werd de mens tot roem van Gods genade, een vijand van zonde, Satan en ongeloof.

Vijandschap werd in zijn hart gezet, daar de Heere met Zijn Geest, Zijn rijk kwam te stichten in het hart van de mens. En dat herschepende werk van het Goddelijk „Ik zal”, houdt de Heere Zelf in stand, want Hij verlost de zondaar uit de greep van Satan door Zijn hartvernieuwende genade. De Heere komt door het „Ik zal” van Zijn ontfermende liefde het hart in te nemen in het denken, willen en begeren. Hij leert het hart denken vanuit Zijn denken. Denken vanuit Zijn ontfermende liefde. Het hart zegt: „Het zijn de goedertierenheden des Heeren dat wij niet vernield zijn.” En die goedertierenheid is alle morgen nieuw. En dat maakt hem steeds meer afkerig van Satan, zonde en ongeloof. Zodat de daad der ongerechtigheid er door beweend wordt met een hartelijke overgave aan de Heere. En dat doet het hart met steeds meer afkerigheid denken aan het verderf der ongerechtigheid dat door hem bedreven werd. Dat doet het hart steeds meer vermaak bekomen in het doen van des Heeren wil. Had de Heere het zalig worden overgelaten aan des mensen welwillendheid, dan zou dat nieuwe leven in hem nooit tot stand gekomen zijn. Het was hoogstens een blijven hinken op twee gedachten geweest, en dat is naar rechts en links, zonder te komen tot de onberouwelijke keus de Heere te vrezen en te wandelen in Zijn wegen die recht en goed zijn.

De Heere laat de kracht van Zijn „Ik zal” steeds meer gelden in het hart. En van daaruit is de stuwkracht van het geestelijk leven naar de troon der genade, om de Heere in alle wegen en omstandigheden te zoeken en aan te kleven. Vanuit de Schrift bekomt het hart, onder de bearbeiding van des Heeren Geest, steeds meer klaarheid in de redelijkheid, de noodzakelijkheid en de profijtelijkheid van het Goddelijk „Ik zal”. Had de Heere mij aan mijn „ik zal” overgelaten, zegt het boetvaardige hart, dan zou ik het nooit tegen Hem opgegeven hebben. Maar het triomferen van de Heere in mij en over mij, doet mij steeds meer komen voor Hem in het stof der verootmoediging.

Hiervan heeft de vrouw tot wie gesproken wordt in ons tekstverband, tot roem van Gods genade, kennis verkregen. Terwijl het oordeel werd uitgesproken over de slang, ontving zij de zegen van het Goddelijk „Ik zal” der genade in het hart. De Goddelijke scheidslijn tussen het zaad van de slang en dat van de vrouw, zou haar tot zegen zijn door de dierbare werkingen van de Heilige Geest. En daar stond Adam, die gezondigd had als verbondshoofd, geheel buiten. Wat wij voor ons innerlijk en geestelijk leven wel terdege ter harte hebben te nemen. Want elk mens zoekt van nature vanuit de wortel van eigengerechtigheid, toch nog zijn behoud in het verbroken werkverbond. De wortel van eigengerechtigheid zit in de grond der zaak nog dieper in ons hart, dan die van de ongerechtigheid. Want uit kracht daarvan wordt het ons betuigd vanuit de Schrift: „en de kracht der zonde is de wet.” En dat is de wet van het verbroken werkverbond.

Voor het eerst wordt hier gesproken van het „Zaad” der vrouw, en dat sluit Adam als geslachtshoofd en verbondshoofd geheel uit. Hier komt van hem niets in aanmerking. Maar de innerlijke beleving daarvan is alleen op de leerschool van de Heilige Geest te bekomen. Al den-

ken wij er Adam uit, dan is hij er daarmee nog niet uit. Alleen door de Heilige Geest kunnen wij afgesneden worden van de wortel der eigengerechtigheid. „Want de Heere zal een afgesneden zaak doen op de aarde.” En dan snijdt de Heere er alles af wat van de mens is, opdat het werk der genade met des te meer klaarheid tot openbaring zou komen. Het moet ons duidelijke zijn dat de wortel van eigengerechtigheid wel de grootste vijand is van het werk der genade, om dat zo veel mogelijk te onderdrukken. En om daaruit op te nemen, zijn wij afhankelijk van des Heeren Geest.

Soest

R. Kok

Ontmoetingsdag

TE SLIEDRECHT - CENTRUM

D.V. OP ZATERDAG 5 APRIL 1975

MORGENSAMENKOMST

Aanvang 10.30 uur

Opening: Ds. G. Blom

Spreker: Ds. D. Slagboom

Slotwoord: Ds. A. Baars

PAUZE

MIDDAGSAMENKOMST

Aanvang 2 uur

Opening: Ds. R. Kok

Spreker: Ds. H. C. van der Ent

Slotwoord: Ds. M. C. Tanis

De ontmoetingsdag zal weer worden gehouden in het zeer ruime kerkgebouw van de kerk van Sliedrecht-centrum. Er zal gezorgd worden voor koffie en frisdrank. De dag zal ongeveer om 4 uur gesloten worden. Allen zijn welkom. Treft nu reeds voorbereidingen om zoveel mogelijk gezamenlijk te komen. De Heere geve, dat we elkaar te zijner tijd in groten getale in Zijn gunst mogen ontmoeten.

Voor de bezoekers hebben we de volgende mededelingen.

Voor de bussen is er parkeergelegenheid ten oosten van de kerk, eerste hek rechts. Na afloop van de middagsamenkomst lopen de busreizigers naar de bussen: afstand 100 meter.

Treinreizigers vanuit richting Dordrecht en Gorinchem kunnen gebruik maken van de bus, die van het station naar de kerk rijdt. Aankomst van de treinen 10 uur v.m. Na afloop van de middagsamenkomst kunnen zij weer per bus naar het station gebracht worden voor de treinen, die om 16.30 of 17.00 uur vertrekken.

Particuliere auto's vinden bij het stoplicht een bord met heenwijzing naar rechts, daarna eerste straat links, waar parkeerruimte is. Men moet dan lopend naar de kerk: Stationsweg - Kerkbuurt, links: afstand 7 minuten.

Tijdens de middagpauze is koffie verkrijgbaar in de bijgebouwen. Vóór de morgensamenkomst is koffie verkrijgbaar in de bijgebouwen.

Men gelieve hier goede nota van te nemen.

B.

Christelijk Gereformeerd - Vrijgemaakt

Wat is nu toch het verschil tussen ons en de vrijgemaakten? Zo werd ons gevraagd. Van vrijgemaakte zijde beweert men, dat er geen verschil is. Dat wordt ook door vele christelijke gereformeerden verdedigd. Vandaar de vraag. Begrijpelijk. Is er wel verschil? We hebben toch dezelfde belijdenis en hetzelfde woord van God! Toon dan maar aan, dat er werkelijk verschil is!

We moesten denken aan wat eens, een kleine 50 jaar geleden, een ouderling van een onzer gemeente vertelde. Hem was deze vraag gedaan: wat is toch het verschil tussen de christelijke gereformeerden en ons, de gereformeerden? We belijden toch allemaal een rijke Christus en een arme zondaar! Dan kan er toch geen verschil zijn, zo oordeelde de vraagsteller. Maar onze ouderling antwoordde: het gaat er om hoe die twee aan elkaar komen. Dat was een duidelijk antwoord. Het komt er op aan hoe we deel krijgen aan Christus. Dat is het werk van de Heilige Geest.

De toepassing des heils was toen al en is nu nog het verschilpunt. Zonder de werking van de Heilige Geest blijft een zondaar dood in zonden en misdaden, een vijand van God en Christus en van zijn eigen zaligheid. Dan kan er wel veel vrome schijn zijn, maar de mens mist het levend-

makend werk van Gods Geest.

Daarvoor hoeft men niet naar andere kerken te gaan, want in eigen kerken zijn er velen die het leven der genade missen. Er zijn er, die dat eerlijk willen erkennen. Anderen houden zichzelf voor kinderen Gods, voor ware gelovigen. Onder hen zijn er die geprikkeld worden — om het niet sterker te zeggen — wanneer ze de gedachte krijgen, dat van bepaalde zijde niet overgenomen wordt, dat zij het leven der genade bezitten. Op zichzelf al is dit een slecht teken. Gods kinderen zijn menigmaal bevreesd, dat hun werk geen waarheid is, dat het bij hen alleen nabij komend werk is. Daarom willen ze eerlijk behandeld worden en is hun gebed met de dichter: zie of bij mij een schadelijke weg is en leid mij op de eeuwige weg.

Het is geen nieuw probleem. Gods Woord waarschuwt ons en roept op tot zelfonderzoek. De Heere Jezus heeft er met nadruk op gewezen — denk slechts aan de gelijkenis van de wijze en dwaze maagden — dat velen zullen menen in te gaan en niet zullen kunnen. Daarom heeft Hij waarschuwend en nodigend geroepen: strijd om in te gaan....

Het heeft geen zin om een breed betoog op te zetten over het verschil met anderen. Het verschil is er. Dat is niet weg te cijferen. Het is geen zaak om te beredeneren. Als het leven der genade gaat spreken, dan komt er geestelijke overeenstemming tussen hen, die de Heere toebehoren. Als dat er niet is kan er wel een kerkelijke gemeenschap zijn, maar dan is er geen geestelijke band.

Wat is het: schibboleth of sibboleth?

B.

Uit de praktijk

41

Wij lezen in Gods Woord, dat de mens aanziet wat voor ogen is, maar dat de Heere het hart aanziet; de mens ziet het uitwendige, de Heere ziet het inwendige en uitwendige beide. Hij ziet de innerlijkste roerselen van onze harten en gedachten.

De mens is verleugend in zijn bestaan door zijn diepe val in het Paradijs, en mede daar door, spreekt hij zich niet gaarne tegen zijn medemens uit zoals hij zich innerlijk bevindt, en tracht hij zijn wangestalte te bemantelen. Dit wordt soms opgemerkt tijdens huisbezoek, als er gevraagd wordt naar de innerlijke toestand, en daarover zal toch voornamelijk moeten gesproken worden, spreken niet alle mensen zich uit zoals het in werkelijkheid is. Men tracht soms het kardinale punt, waar eigenlijk alles om gaat, te omzeilen, want een mens van nature is nergens afkeriger van dan om een verloren en doemwaardig mens voor God te worden, en daar moet het toch heen, zal er ooit 'n mogelijkheid om zalig te worden geopenbaard worden. Nu wordt het waargenomen, dat als deze zaak ter sprake komt, en aangedrongen wordt op de persoonlijke beleving ervan, men door afleidende redenen probeert het gesprek een andere richting te geven, en dan liefst van zichzelf af. Dan hoort men soms: ja, het zal zo moeten gaan, een mens zal bekeerd moeten worden, en het zal wat uitmaken om zo de eeuwigheid te moeten aandoen; of men gaat het leven van een reeds lang geleden overleden Vader of Moeder, die getuigenis hebben gegeven van een verborgen leven met God, breedvoerig vertellen, hetwelk op zichzelf wel aangenaam kan zijn, maar dan is het ons wel voorgekomen, dat men also sprekend, zelf buiten schot probeert te blijven, want als dan gevraagd werd: hoe staat het er met U zelf bij, want ieder komt toch persoonlijk te staan, U kunt het toch niet doen met de bevindingen van een ander, wil je het daar toch op wagen, dan is dat toch maar gestolen goed, dat niet gedijen zal, en waar men bedrogen mee uit zal komen, en dat wordt soms toegestemd. Maar het is ons op een zeker huisbezoek gebeurd, dat men ons tegenwierp: ik weet dat mijn Godvrezende vader of moeder veel gebeden heeft om onze bekering, en dat hij of zij veel hoop hadden dat er van hun kinderen zouden bekeerd worden tot God, en dat heb ik zelf uit hun mond gehoord. In dat geval hebben wij gezegd: als die uitspraak van uw ouders van en uit God is, zal de Heere Zijn Woord zeker waarmaken, en mij dunkt, dat het niet anders ligt of een Godvrezende vader of moeder zal gedurig hun kroost aan de Heere

voordragen in het gebed, en om het eenvoudig te zeggen: zij spreken met de Heere over hun kinderen bij de één zal dit meer gepaard gaan met ernstige vermaningen tot hun kinderen als bij de ander, en dan gebeurt het wel, dat men een ruim gezicht heeft op de Almacht des Heeren, en men meent uit de gemakkelijkerheid in het gebed op te maken dat de Heere het zeker doen zal, en men spreekt dit vrijmoedig uit tot de kinderen wien dit aangaat. Wij hebben gezien dat zulke kinderen tot in hun oudere dag toe vasthiel den aan dergelijke uitspraken van hun ouders, ja daarop steunden, maar als naar hun eigen staat gevraagd werd stond de wagen stil. Wij spreken hiermede niet tegen, dat het voorgekomen is, dat het de Heere heeft behaagd sommige van Zijn volk geloof te schenken aangaande het nageslacht. Maar welke begenadigde vader of moeder zou niet graag willen dat al hun kinderen de Heere mochten toebehoren; de vleselijke banden zijn zo sterk, en wij houden er zo graag een familiehemel op na. Maar de Heere is zo Vrijmachtig in Zijn bedelingen, ziet dat in de Bijbelheiligen, de vroomste koningen in Israël hadden soms de goddelooste kinderen, en de goddelooste hadden wel kinderen waarin wat goeds voor de Heere was. De Heere is zo vrij, ook in deze zaak. Het is een grote genade als een mens voor deze Vrijmacht wordt ingewonnen. Van nature staan wij daartegenop; 't is ook niet te begrijpen voor het natuurlijk verstand. Welk zalige ogenblikken als men verwaardigd wordt te mogen buigen voor de Vrijmacht des Heeren, en dat niet gedwongen, maar gewillig gemaakt. O dan zijn alle handelingen des Heeren zo wonderlijk en goed, dan maakt het de Heere in alle dingen wel. Wel vrouw, het gaat op de eeuwigheid aan, oud Israël werd gewezen op de God van hun voorgelacht. Met Abraham of Izak konden ze het niet doen, ook voor deze mannen werd het een persoonlijke zaak; zo is het ook voor ons zo noodzakelijk om die God in Christus te leren kennen als de enige grond onzer zaligheid. Denk ook na over het gesprek van deze avond, het komt er niet zo zeer op aan wat door mensen van ons wordt gezegd, want de mens ziet aan wat voor ogen is, en is derhalve zeer feilbaar. Maar de Heere ziet het hart aan, Hij is onfeilbaar, niets is bedekt voor Zijne Alwetendheid, en daarom: „Wat zegt de Heere van ons”.

J. van Heteren.

KAIN en ABEL

In antwoord op de vraag, uit welk beginsel kwamen Kain en Abel met hun offer tot de Heere? spreekt de Schrift van tweeërlei beginsel. Bij Kain kwam het op uit het beginsel van eigen-gerechtigheid. Want het geloof dat door de liefde werkt komt op uit Christus en zoekt het aangezicht des Heeren in Christus. Maar Kain kwam geheel in strijd met de Goddelijke instelling, met zijn eigenwillige godsdienst tot de Heere. Hij was afkerig van de onderwijzingen van de Heilige Geest. Het komen tot de Heere was voor hem niet meer dan een alledaagse bezigheid. Maar Abel kwam door het geloof, vanuit de innerlijke geloofsgemeenschap met Christus, in het vertrouwen op Zijn offerande tot de Heere. En in die innerlijke beleving was de Heere zijn Leermeester. Waarop hij getuigenis van de Heere ontving in het licht van Zijn vriendelijk aangezicht.

„Maar Kain en zijn offer zag Hij niet aan. Toen ontstak Kain zeer, en zijn aangezicht verviel.” En dat kwam op uit zijn vijandschap tegen de Heere en Zijn volk. Terwijl de Heere bereid was het hem ook te schenken. Op de vraag: „Is er niet, indien gij wel doet, verhoging?” wilde hij niet antwoorden.

Wat ook tweeërlei uitwerking ten gevolge had. Bij Kain in het doden van Abel. En bij Abel in de eer van het sterven als martelaar voor de Naam en zaak des Heeren.

Soest.

R. Kok.

Voor de jeugd

Beste Jongelui!

Gideon 42

„Nu dan, roep uit voor de oren des volks, zeggende: Wie blode en versaagd is, die kere weder en spoede zich naar het gebergte Gileads. Toen keerden uit het volk weder tweeëntwintig duizend man, dat er tienduizend overbleven.”

Richt. 7 : 3.

Dat er tweeëntwintig duizend mensen wegliepen,

was voor Gideon een geweldige geloofsbeproeving. Zo hebben we dat de vorige keer met elkander overdacht. Gideon moest van de mensen worden afgebracht. Dat is een zaak, die nog geleerd moet worden. En dat is geen eenvoudige zaak. Want een mens hangt aan mensen. En nu moet hij de Heere aanhangen, de Heere alleen. Hier zou nog wel het een en ander over te zeggen zijn, doch we moeten verder.

Die tweeëntwintig duizend, wat moeten we daar nu eigenlijk van denken? Het waren blode en versaagde mensen. Kortom: bange mensen! Dat is „menselijk” allemaal heel goed te begrijpen. Maar hoe stond het nu met hen „geestelijk”? Want het waren tenslotte toch ook mensen met een ziel voor de eeuwigheid. En dan zo'n groot getal. Denkt er a.u.b. niet gering over. Daar wordt bij alle gewichtigdoenerij vaak maar weinig aandacht aan geschonken. Ook in deze tijd, waarin jullie leven. Want ook nu zijn er massa's mensen, die met ons op reis zijn naar de eeuwigheid. Ja, we zijn daar allemaal heen op reis. Spoedig kan deze reis worden afgebroken. En hoe zal het dan zijn? Dat die vraag je jonge leven maar veel zal mogen beheersen. Want het is toch niet het voornaamste of ik in dit leven slaag, maar of ik straks zonder verschrikking God zal kunnen ontmoeten.

Die tweeëntwintig duizend, die wegliepen, waren allemaal Israëlieten. Het waren allemaal nakomelingen van Abraham. Het waren allemaal bondelingen. Ze behoorden, laat ik het maar heel eenvoudig zeggen, tot de kerk van het oude testament. Doch het waren, toen het er op aan kwam, mensen zonder geloof. Zij waren door Gideon opgeroepen en zij waren ook gekomen. Doch als het op „vechten” uit zou lopen, dan keken ze meer naar de getalsverhoudingen, dan dat ze naar de Heere keken. Zij misten dus het waarachtige geloof in Israëls God, waarvan in Psalm 68 : 17 zo schoon gezongen wordt :

Hoe groot, hoe vreselijk zijt G'alom,

Uit Uw verheven heiligdom,

Aanbidd'lijk Opperwezen.

't Is Israëls God, Die krachten geeft,

Van Wien al 't volk zijn sterkte heeft,

Looft God, elk moet Hem vrezen.

Aangezien het geloof in dié God ontbrak, daarom gingen zij heen, een ieder naar het zijne.

Zijn er zo nog niet veel? Het is niet voor niets dat wij voor deze kant van de zaak jullie aandacht vragen. Want de mogelijkheid is niet uitgesloten, dat we er zelf bij behoren. En dan mogen we onszelf toch wel eerlijk onderzoeken. Ik weet wel dat velen daar tegenwoordig niets meer van willen weten. Zelfonderzoek, daar moet je niet mee aankomen. Waar is dat goed voor, zegt men dan. Je bent toch gedoopt?! Je behoort toch tot de kerk?! Je hebt toch belijdenis gedaan?! Je staat toch niet aan de kant van de weg?! Je doet toch ook mee aan allerhande akties?! En zo zou ik nog wel een poosje door kunnen gaan, met het opsommen van dingen, die allemaal **gedaan** en **gelaten** worden, z.g.n. in de dienst van de kerk, het koninkrijk Gods. Men behoort dan bij het „leger”, men telt mee in het getal „tweeëntwintig duizend”! Doch heeft men ook een hart, dat op de Heere vertrouwt, de Heere alleen? Kijk, daar gaat het tenslotte toch om? Want het uitwendig tot de kerk behoren, geeft nog geen garantie van een „kind van God” te zijn. O zeker, in naam kan men dat wel wezen en men kan de schijn ook nog mee hebben. Maar is men het ook inderdaad en waarheid? Een ieder onderzoeken zichzelf! Ja, vooral zichzelf! Want zolang we het nog zo druk met een ander hebben, hebben we met onszelf meestal maar weinig te stellen. En dat vindt de duivel opperblij. Je mag je gerust druk maken met een ander. Graag zelfs! Want dan kom je aan jezelf niet toe. Om dan straks, als het te laat is, te ontdekken, dat je aan iedereen gedacht hebt en dat je jezelf vergeten bent.

De Heere Jezus spreekt niet voor niets over „tijdgelovigen”. Dat zijn mensen die het evangelie terstond met vreugde ontvangen. Doch ze zijn op steenachtige plaatsen bezaaid. De stenen ondergrond van hun hart is nooit verbroken. Zij hebben geen diepte van aarde. Het zijn erg oppervlakkige mensen. En als dan verdrukking en vervolging komt, als de nood werkelijk aan de man komt, dan vallen de zodanigen haastig af. Ze worden terstond geërgerd. Ze zijn dan niet bereid, om alles te verlaten om des Heeren wil. Zij hebben dan niet „alles” voor de Koning over, tot zelfs hun eigen leven toe.

Dit zijn toch geen geringe zaken, beste jongens en meisjes. Als je hier goed over nadenkt, kan ik mij best voorstellen, dat de vraag in je opkomt: Zou het bij mij wel echt zijn? Want ons christen-zijn is vandaag nog een goedkope zaak. Het kost weinig of niets. Ik kan als het er op aankomt, zelfs in deze welvaartstijd, nog met één cent naar de kerk. En als ik meer geef, wat maakt dat dan uiteindelijk nog uit? Ik kan veel geven, als ze maar niet om mijn leven komen. Want dat heb ik tenslotte lief, boven alles. En dat vraagt de Heere nu. Hij vraagt je leven! Staat er niet geschreven dat wie niet haat zijn eigen leven, dat die geen discipel van de Heere Jezus kan zijn? En de Heere Jezus is toch de „meerdere Gideon?”

Als het er eens op aan ging komen, als er eens verdrukking en vervolging kwam, als we ons leven eens zouden moeten verliezen terwille van de zaak des Heeren, zouden we dan niet tot die tweeëntwintig duizend behoren? Zouden we ook niet weglopen? Zeg maar niet al te haastig, dat je dan wel staande zoudt blijven, want dan heb je nog nooit het kruid geroken.

Wie ten deze zichzelf kent, vreest voor zichzelf en zegt: Als de Heere dan geen genade geeft om staande te blijven, zou ik de eerste wezen, die er van door ging.

De praktijk vanuit Gods Woord, laat ons dat heel duidelijk zien. We leven nu in de lijdensweken. En als je dan eens naar de discipelen kijkt. Dat waren toch wel echte volgelingen van de Heere Jezus? Doch het waren mensen, die nog maar heel slecht zichzelf kenden. Zij dachten ook alles te kunnen en voor de Heere alles over te hebben, tot zelfs hun eigen leven toe. Doch toen het er op aan kwam, moesten ze leren, dat ze voor de Heere nog niet één haar missen konden. Zij konden zelfs nog niet één uur met Hem waken. Hoe beschamend is dit voor hen geweest. Maar hoe de Heere verheerlijkend is dit afgelopen. Niet dat het de Heere verheerlijkend was, dat ze wegliepen. O neen, dat was op zichzelf een verschrikkelijke daad. Maar het is de Heere verheerlijkend afgelopen in die zin, dat ze uit hun eigen wegllopen hebben moeten leren, dat als het van hen af had moeten hangen, dan was het voor hen voor eeuwig een verloren zaak geweest. Doch nu zijn zij behouden geworden, niet omdat zij Hem trouw gebleven waren, maar omdat Hij getrouw gebleven is aan hen. Toen zij dit mochten leren inzien, hebben zij ook niets anders gedaan dan de Heere de eer gegeven. En nu had de Heere in Zijn aanbiddelijke voorzienigheid alles zo bestuurd.

We moeten dus kort en goed besluiten, dat als het van mij of van jullie zou moeten komen, dan kwam er nooit iets van terecht. Doch nu zal de Heere de Zijnen niet begeven of verlaten. Hij beoont aan hén Israëls God te zijn. Die krachten geeft. Van Wien al het volk zijn sterkte heeft. En daarom geven zij ook alleen de Heere de eer. Ik hoop, beste vrienden en vriendinnen, dat jullie daar ook iets van hebben geleerd, of het als nog zullen mogen leren. En dan is welzalig hij, die al zijn kracht en hulp alleen van God verwacht.

En nu nog iets anders! Het schiet al weer op naar ZATERDAG 5 APRIL. Dan hebben we weer een ONTMOETINGS DAG in Sliedrecht. De Christelijk Gereformeerde kerk daar, kan heel veel mensen bergen. Dus brengt allen je vrienden en kennissen maar mee. Ook diegenen, die er nog nooit geweest zijn. We kunnen jullie natuurlijk niets garanderen. Degenen die op die dag het woord moeten voeren, zijn ook maar mensen, die van „gegeven goed” moeten leven. Dat we het daarom te samen maar van de Heere zullen mogen verwachten. Dan kan het een goede dag worden. Dan loopt er niemand weg. Dan stromen we allen naar Sliedrecht. Ds. Blom zal jullie de verdere gegevens wel verstrekken. Neemt er goede nota van. En dan tot ziens!!! Jullie aller vriend,

Ds. H. C. v. d. Ent.

HOTEL DREYERDORP - OOSTERBEEK

Telefoon 085 - 333169

Het hotel waar mevrouw zich „uit” - en mijnheer zich „thuisvoelt”.

Tevens Hotel-pension de „DREYERHOEVE”

Telefoon 085 - 332904 met dezelfde sfeer en verzorging

Voor al Uw boeken, bijbels en psalmboeken

BELEEFD AANBEVELEND

Boekhandel van Leeuwen

POSTBUS 39, URK

TELEFOON 05277 - 1783

B.G.G. 05250 - 1531

Belangrijk platennieuws

IN ONZE MEDITATIESERIE „KORENAREN UIT DE VOLLE OOGST” VERSCHENEN 1 MAART jl.

★ GH 19 Ds. J. van Vliet; „Het sieraad der ootmoed”
(1 Petr. 5 : 5b).

Ds. H. C. v. d. Ent; „Het geheim van het ware leven”
(Filip. 1 : 21)

REEDS EERDER VERSCHENEN EN NOG LEVERBAAR

GH 05 Ds. W. C. Hovius en Ds. J. van Haaren, GH 06 Ds. H. Rijksen en Ds. B. Haverkamp. GH 07 Ds. W. L. Tukker en Ds. G. A. Zijderveld. GH 08 Ds. L. Huisman en Ds. G. Blom. GH 09 Ds. A. Vroegindewij en Ds. L. Blok en Ds. M. C. Tanis. GH 10 Ds. R. Boogaard en Ds. J. van Sliedrecht. GH 11 Ds. D. Riedijk en Ds. J. Catsburg. GH 12 Ds. H. G. Abma en Ds. J. C. van Ravenswaaij. GH 13 Ds. K. de Gier en Ds. J. van der Haar. GH 14 Ds. P. Beekhuis en Ds. D. Hakkenberg. GH 15 Ds. H. Veldhuysen en Ds. F. Harinck. GH 16 Ds. G. de Vries en Ds. J. Hoek. GH 17 Ds. H. Hofman en Ds. C. den Boer. GH 18 Ds. R. Kok en Ds. Iz. Kok.

Prijs f 15,90. Voor abonnees op onze serie f 13,50.

Neem nu een abonnement op onze meditatie-serie „KORENAREN UIT DE VOLLE OOGST” en U ontvangt geheel GRATIS de prachtige plaat GH 64. „NA VEERTIG JAAR”. Een prachtige herdenkingsplaat van het 40-jarig bestaan van de Herv. Ger. Mannenbond. Massale samenzang en toespraken van Ds. A. Vroegindewij en Ds. J. Verwelius. U tekent in voor minimaal 1 jaar en ontvangt dan per 1 maart, juni, september en december een nieuw verschenen meditatieplaat. Ook reeds eerder verschenen platen kunt U dan bestellen voor de speciale prijs van f 13,50.

BESTELBON

Zend mij franco huis GH _____

Ik abonneer mij voor minimaal 1 jaar en zou graag van U ontvangen GH _____

Deze bon uitknippen en opsturen aan GOUDEN HARPEN B.V. POSTBUS 135, LISSE

U kunt ook telefonisch bestellen 02521 - 14543 of 14215.

PLAATS UW FAMILIEBERICHTEN IN „BEWAAR HET PAND”

BARENDRECHT

Het bestuur van de Vereniging voor Christelijk Onderwijs op Reformatorische Grondslag vraagt voor haar D.V. augustus 1975 aan te vangen tweeklassige kleuterschool een bevoegd

HOOFDLEIDSTER

van positief reformatorische begin-sen.

Schriftelijke sollicitaties worden gaarne spoedig ingewacht bij het secretariaat van de Vereniging: Kruisemunthof 18, Barendrecht, telefoon 01806-4748. Inlichtingen worden U graag verstrekt op bovenstaand adres of door het Hoofd van de „Rehobôth-school”, A. Kik, Schaatsbaan 23, Barendrecht, telefoon 01806 - 6886.

in WESTKAPELLE en AAGTEKERKE

ZOMERHUISJES

en APPARTEMENTEN

in de nabijheid van de mooie Walcherense bossen, duinen en stranden.

Fr. DE VISSER,
Prelaatweg 17
Westkapelle
Telefoon 01187 - 441

Voor bijbels, boeken en muziek is LINDENBERG uniek!

Grote voorraad
Snelle levering,
ook van de allernieuwste uitgaven

LINDENBERG'S
BOEKHANDEL

Slaak 4-8 (postbus 4209)
ROTTERDAM-16
Telefoon 010 - 11 16 07

Het adres voor al Uw

GOEDE BOEKEN

lees- en prentenboeken, bijbels (uitsluitend statenvertaling) en psalm boekjes is

G. KOOL

Stationssingel 50 - Veenendaal
Telefoon 08385 - 13978 - Postbus 177

(Uw bestelling ongefrankeerd: antwoordnummer 77)